

Asi už to neplatí?

01.06.2015

Ale mělo by. Dříve bylo takové heslo, kterému není třeba ani dnes se vysmívat. „Rodina - základ státu“. Nechci zde psát o rodině ve spojení s dětmi, ale o přístupu rodinných příslušníků mezi sebou, mezi rodiči a prarodiči, manžely a partnery a mezi dospělými dětmi a rodiči. Z práce v komisích pro bytovou a sociální politiku se velmi často setkávám s případy, kdy stát, v tomto případě MČ Praha 3, má vlastně suplovat rodinné vztahy a řešit rodinné neshody, nesrovnalosti, nevraživost mezi sebou, nesoulad mezi partnery či manžely.

Další důvod žádosti o přidělení bytu je prostý fakt, že chceme založit rodinu, nebo se nám již dítě narodilo. A státe, starej se. Někdy i příjmy rodiny jsou tak dostačující, že není důvod přidělovat této rodině byt, který by zachránil skutečně potřebnou rodinu. Tyto uvedené důvody skutečně nemohou zakládat nárok pro přidělení obecního bytu. Zrovna tak přidělení místa v domově s pečovatelskou službou těm seniorům, kteří nemají vážnější zdravotní problémy, než jaké odpovídají jejich věku. Ani zde nemůže stát zaskakovat za rodinu. Nemůže umísťovat babičky a dědečky v DPS jen proto, že jejich děti či vnuci chtějí bydlet sami. Členové komise sociální a zdravotní velmi pečlivě a za pomoci lékařů, kteří jsou členy komise, posuzují jednotlivé žádosti a všechny seniory, kteří tuto službu potřebují, se snaží zařadit co nejdříve do těch zařízení, která odpovídají danému stupni jejich nemoci a stáří. A jak jsem již uvedla v úvodu, rodina by měla být první, kdo pomůže. Dětem, babičkám i dědečkům. A proto si pořád myslím, že platí - „RODINA JE ZÁKLAD STÁTU“.

[Alena Hronová](#),

zastupitelka za KSČM